

cy Pruskiej z dnia 10 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 22, poz. 188).

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

692.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 16 września 1925 r.

o zniesieniu obszaru dworskiego Kuchorek i przyłączeniu jego terytorjum do gminy wiejskiej Biskupie-Papowo w powiecie toruńskim.

Na mocy § 2 p. 3 pruskiej ordynacji dla gmin wiejskich siedmiu prowincyj wschodnich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 233) oraz na mocy art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75 poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. Obszar dworski Kuchorek znosi się, a terytorjum jego przyłącza się do gminy wiejskiej Biskupie-Papowo w powiecie toruńskim.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1926 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

693.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 2 lipca 1925 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia funkcjonarjuszów niższych dyrekcji lasów państwowych i nadleśnictw, zaliczonych do grup uposażenia: XVII, XVIII i XIX.

Na zasadzie § 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. № 119 poz. 1079) zarządza się co następuje:

§ 1. Funkcjonarjuszom niższym dyrekcji lasów państwowych i nadleśnictw, zaliczonym do grup uposażenia XVII, XVIII i XIX, należą się:

I. W razie podróży służbowej do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

- 1) diety oraz
- 2) zwrot kosztów podróży.

II. W razie delegacji do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

- 1) diety za czas podróży i za czas pozostawania w delegacji oraz
- 2) zwrot kosztów podróży.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

- 1) diety dla przeniesionego za czas podróży do nowego miejsca służbowego oraz dla jego żony i dzieci, a mianowicie: dla żony—w wysokości 75⁰/₀, dla dzieci—w wysokości 50⁰/₀ diet, należnych przeniesionemu, o ile osoby te pozostają na Jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 ustawy z dn. 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924),
- 2) zwrot kosztów podróży dla przeniesionego oraz jego żony i dzieci, o ile żona i dzieci pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 ustawy z dn. 9 października 1923 r., ponadto zwrot kosztów podróży dla jednej osoby z jego służby,
- 3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 2. Pod pojęcie podróży służbowej w rozumieniu rozporządzenia niniejszego nie podpadają:

- 1) obchody obszaru, powierzonego pieczy funkcjonarjusza, oraz obchody, dokonywane w myśl instrukcji służbowych,
- 2) podróże celem stawiennictwa w sprawach służbowych w nadleśnictwie—względnie leśnictwie—, o ile droga odbyta tam i z powrotem nie przenosi 16 klm.,
- 3) podróże w wypadku wezwania do udzielenia pomocy w administracji lub w ochronie lasu w obrębie nadleśnictwa, o ile powrót do miejsca zamieszkania jest możliwy w tym samym dniu.

§ 3. Diety dla funkcjonarjuszów, wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego, wynoszą 8 punktów dziennie.

§ 4. W wypadku delegacji wypłaca się diety w wysokości, ustalonej w § 3 rozporządzenia niniejszego, przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia następującego po dniu przybycia na miejsce delegacji; przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone—dla żonatyh (wdowców z dziećmi) do 80⁰/₀, dla samotnych—do 60⁰/₀ diet normalnych, po upływie zaś tego czasu—diety zmniejszone—dla żonatyh (wdowców z dziećmi) do 70⁰/₀, dla samotnych do 50⁰/₀ diet normalnych. Delegacja może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji ponad pół roku może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach za zgodą Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 5. Kwotę diety dziennej oraz ryczałtu, określonego w § 13 rozporządzenia niniejszego, otrzymuje się przez pomnożenie ilości punktów przez mnożną, ustaloną na mocy art. 5 ustawy z dnia

9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) na miesiąc, w którym odbywa się podróż służbowa, delegacja lub przeniesienie.

W razie uchwalenia dopłaty na zasadzie ust. 1 art. 5 wyżej powołanej ustawy zwiększa się odpowiednio diety od dnia 16 danego miesiąca.

Przy podróży służbowej i delegacji do stolicy zwiększa się diety o procent dodatku stołecznego, przy podróży zaś służbowej i delegacji na obszar województwa śląskiego zwiększa się diety o procent dodatku kresowego (z wyjątkiem dodatku wyrównawczego).

§ 6. Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, liczący się od chwili rozpoczęcia podróży — względnie od chwili wyruszenia z miejsca służbowego — aż do chwili ukończenia podróży — względnie do chwili powrotu do miejsca służbowego.

Za przeciąg czasu krótszy niż 24 godziny wypłaca się całą dietę, jeżeli czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż odbywała się w porze nocnej co najmniej przez 6 godzin między 21 a 6 godziną, — w przeciwnym razie wypłaca się tylko połowę diet, ustalonych w § 3 rozporządzenia niniejszego, o ile czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż trwała co najmniej 6 godzin.

Jeżeli podróż odbywa się koleją lub statkiem, początek tej podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu lub statku, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. Jeżeli podróż odbywa się innym środkiem komunikacyjnym np. końmi, samochodem i t. p. lub pieszo, początek tej podróży należy liczyć od chwili wyruszenia z miejsca. Jeżeli natomiast podróż rozpoczyna się końmi, samochodem lub innym środkiem komunikacyjnym albo też pieszo, dalsza zaś część podróży odbywa się koleją lub statkiem, — początek tej podróży należy liczyć od chwili wyruszenia z miejsca, o ile między obu częściami podróży niema przerwy.

§ 7. Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży lub delegacji.

§ 8. Diety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji przez cały czas spowodowanego przez chorobę pobytu w danej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskim, a funkcjonariusz nie jest umieszczony w szpitalu na koszt Skarbu Państwa.

§ 9. Pozostającemu w delegacji nie służy prawo do diet za czas urlopu wypoczynkowego lub celem poratowania zdrowia; można mu jednak przyznać zwrot kosztów wyjazdu do miejscowości stałego przydziału służbowego i z powrotem w wysokości jak przy podróżach służbowych (§ 1 pkt. 1) oraz diety za czas trwania tylko samej podróży tam i z powrotem.

§ 10. Zwrot kosztów podróży obejmuje cenę biletów jazdy, koleją lub statkiem, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróжного oraz ryczałt, wymieniony w § 13 rozporządzenia niniejszego.

§ 11. Funkcjonariuszom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, zwraca się cenę biletu III klasy pociągu osobowego lub statku. Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy (I i II) zwraca się cenę biletu II klasy.

W takiej samej wysokości zwraca się koszty jazdy członków rodziny i sługi funkcjonariusza.

Funkcjonariusze, mający prawo do ulg w przejazdach państwowymi lub przez Państwo zarządzanymi środkami komunikacyjnymi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

§ 12. Przy podróżach służbowych i delegacjach zwraca się udowodniony koszt przewozu koleją lub statkiem koniecznego osobistego bagażu podróжного wagi do 75 klg., o ile czynność służbowa łącznie z podróżą trwała co najmniej 6 dni, oraz koszt przewozu przedmiotów potrzebnych do spełnienia czynności służbowych.

Powyższe postanowienie co do osobistego bagażu podróжного, — jednak bez ograniczenia co do czasu trwania podróży, — ma zastosowanie również do przeniesień.

§ 13. Za podróże służbowe, odbywane nie koleją lub statkiem, należy się ryczałt, o ile droga przebyta przenosi 6 kilometrów, licząc w jedną stronę.

Ryczałt ten wynosi 1 punkt za 2 klm. Części odległości do jednego kilometra nie uwzględnia się, zaś części odległości, przekraczające 1 klm. liczy się za 2 klm.

§ 14. Delegowanym, przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano, służy oprócz należności, wymienionej w § 1 punkt III rozporządzenia niniejszego, zwrot kosztów podróży do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i z powrotem oraz diety w czasie tej podróży według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile podróż ta jest konieczna dla uregulowania spraw wynikłych wskutek przeniesienia. Podróż taka winna być ukończona w ciągu 8 dni.

§ 15. W razie przeniesienia z urzędu do innej miejscowości zwraca się faktyczne udowodnione koszty przeniesienia.

Koszty te nie mogą przekraczać: co do samotnych — jednomiesięcznego uposażenia, co do utrzymujących 1 lub 2 członków rodziny — dwumiesięcznego uposażenia, co do utrzymujących więcej niż 2 członków rodziny — trzymiesięcznego uposażenia.

Przy przeniesieniu na własną prośbę przyznanie w drodze wyjątku kosztów przeniesienia zależeć będzie od decyzji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Przez uposażenie, wymienione w ustępie drugim paragrafu niniejszego, rozumie się uposażenie w wymiarze, oznaczonym w §§ 25, 29 i 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 119, poz. 1079), zwiększone ewentualnie o dodatek stołeczny lub kresowy, o ile przeniesienie następuje ze stolicy — względnie z województwa śląskiego.

Przy przeniesieniu, połączeniem z awansem, miarodajne jest uposażenie, osiągnięte przez ten awans.

W wyjątkowych wypadkach—za zgodą Ministra Skarbu—możliwy jest zwrot szczegółowo wykazanych i udokumentowanych kosztów przewozu urzędnika domowego, przewyższających wysokość ustaloną w ustępie drugim paragrafu niniejszego.

Wydatku na ubezpieczenie przewozu rzeczy Skarb Państwa nie zwraca.

§ 16. Wszelkie rachunki kosztów podróży mają być przedstawiane w terminie 8 dni po ukończeniu podróży służbowej, rachunki zaś kosztów przeniesienia — w terminie 14 dni po dokonaniu przesiedlenia się.

Przy delegacjach dłużej trwających należy rachunki diet przedstawiać miesięcznie w przeciągu 8 dni za miesiąc ubiegły.

Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów powoduje utratę prawa do zwrotu kosztów, a w następstwie tego obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki, przyznanej na zasadzie § 17 rozporządzenia niniejszego.

Każdy rachunek kosztów podróży musi być opatrzony klauzulą władzy, zarządzającej podróż służbową, lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni przedstawienie do właściwej dyrekcji lasów państwowych, która rozstrzyga ostatecznie.

§ 17. Udającym się w podróż służbową służy prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu przeniesienia.

§ 18. Osobom, wymienionym w § 1 rozporządzenia, służy w razie mobilizacji prawo przesiedlenia osób utrzymywanych w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) z zagrożonych terenów do obranych przez nich miejscowości na tych samych warunkach, jak przeniesionym służbowo.

Powyższe prawo służy również przy późniejszym sprowadzeniu powyższych osób do miejsca służbowego, wyznaczonego pokojową dylokacją.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1925 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

694.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 17 września 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych w sprawie kwalifikacji osób i instytucyj, wykonywujących meljoracje rolne z pomocą pożyczek z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne.

Na mocy art. 7 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne (Dz. U. R. P. № 88 poz. 609) zarządza się co następuje:

§ 1. Jako osoby ukwalifikowane do sporządzania projektów technicznych urządzeń meljoracyjnych i ich kosztorysów oraz do kierownictwa robót meljoracyjnych, przedsiębranych z pomocą pożyczek z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne, uważa się osoby, posiadające obywatelstwo polskie, które:

- a) odbyły studia techniczne w jednej ze szkół akademickich, wyszczególnionych w załączniku 4 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. w brzmieniu, ustalonym przez rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 22 poz. 183) i posiadają wymienione w powołanym załączniku dowody ukończenia tych studjów, odpowiadające warunkom, przewidzianym w pkt. *a* i *b* ustępie 2 art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 521), w brzmieniu, ustalonym w § 1 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 27 lutego 1922 r., a nadto mają co najmniej 4-letnią praktykę w dziedzinie wykonywania meljoracyj rolnych;
- b) odbyły studia na wydziale mierniczo-meljoracyjnym Państwowej Szkoły Budownictwa i Mierniczo-Meljoracyjnej w Poznaniu lub na wydziale meljoracyjnym Państwowej Szkoły Rolniczej w Żyrowicach i posiadają dowody ukończenia tych szkół, odpowiadające warunkom, przewidzianym w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 64 poz. 629), a nadto mają co najmniej 6-letnią praktykę w dziedzinie wykonywania meljoracyj rolnych, z czego przynajmniej 3 lata pod kierownictwem osób ukwalifikowanych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia;
- c) ukończyły jedną ze szkół średnich ogólnokształcących lub technicznych, wyszczególnionych w § 2 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. i posiadają dowody ukończenia tych szkół, odpowiadające warunkom, zawartym w § 4 tegoż rozporządzenia, a nadto mają — do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia — co najmniej 10-letnią praktykę w dziedzinie wykonywania meljoracyj rolnych, z czego przynajmniej 5 lat praktyki pod kierow-